

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Istungidokument

LÕPLIK
A6-0121/2005

28.4.2005

RAPORT

Puu- ja köögiviljaturu ühise korralduse lihtsustamine
(2004/2193(INI))

Põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon

Raportöör: María Esther Herranz García

SISUKORD

lehekülg

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
EXPOSÉ DES MOTIFS	14
MENETLUS	20

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

puu- ja köögiviljaturu ühise korralduse lihtsustamise kohta (2004/2193(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni teatist nõukogule ja Euroopa Parlamendile puu- ja köögiviljaturu ühise korralduse lihtsustamise kohta (KOM(2004)0549);
 - võttes arvesse komisjoni töödokumenti, mis analüüsib puu- ja köögiviljaturu ühist korraldust (SEK(2004)1120);
 - võttes arvesse nõukogu määrusi (EÜ) nr 2200/96¹, 2201/96², 2202/96³ ja 2699/2000⁴, millest puu- ja köögiviljaturu ühine korraldus lähtub;
 - võttes arvesse komisjoni töödokumenti "ELi laienemine: mõju puu- ja köögiviljasektorile" (AGRI PD, C-4, aprill 2004);
 - võttes arvesse komisjoni määrust (EÜ) nr 1432/2003 tootjaorganisatsioonide tunnustamise kohta⁵ ja (EÜ) nr 1433/2003 rakendusfondide ja rakenduskavade kohta⁶ kõnealuses sektoris;
 - võttes arvesse nõukogu määrust (EÜ) nr 1782/2003⁷ ja komisjoni määrust (EÜ) nr 2237/2003⁸ erimeetmete kohta pähklitootmise toetamiseks;
 - võttes arvesse komisjoni määrusi (EÜ) nr 1535/2003⁹, (EÜ) nr 2111/2003¹⁰ ja (EÜ) nr 103/2004¹¹ kõnealuses sektoris kehtivate eeskirjade lihtsustamise kohta;
 - võttes arvesse oma 5. juuli 2001. aasta resolutsiooni komisjoni aruande kohta nõukogule puu- ja köögiviljaturu ühise korralduse kohta (KOM(2001) 0036)¹²;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
 - võttes arvesse põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni raportit (A6-0121/2005),
- A. arvestades, et Euroopa tootjad ja enamik liikmesriike toetavad 1996. aasta reformiga

¹ EÜT L 297, 21.11.1996, lk 1.

² EÜT L 297, 21.11.1996, lk 29.

³ EÜT L 297, 21.11.1996, lk 49.

⁴ EÜT L 311, 12.12.2000, lk 9.

⁵ EÜT L 203, 12.8.2003, lk 18.

⁶ EÜT L 203, 12.8.2003, lk 25.

⁷ EÜT L 270, 21.10.2003, lk 1.

⁸ EÜT L 339, 24.12.2003, lk 52.

⁹ EÜT L 218, 30.8.2003, lk 14.

¹⁰ EÜT L 317, 2.12.2003, lk 5.

¹¹ EÜT L 16, 23.1.2004, lk 3.

¹² EÜT C 65E, 14.3.2002, lk 334.

loodud süsteemi säilitamist, nagu nähtub eesistujariik Hollandi 2004. aasta novembri järeldustest ning Euroopa Parlamendis 2. veebruaril 2005 toimunud avaliku kuulamise tulemustest;

- B. arvestades, et sellele vaatamata on vaja tõhustada arengut puu- ja köögiviljasektori toetuskavas taotletavate eesmärkide suunas, kuna tootmise kontsentratsiooni tase ei ole kõrgem kui 40%, ehkki turgude tõhusamaks juhtimiseks ja tootjate konkurentsivõime suurendamiseks peaks see olema märgatavalt suurem;
- C. arvestades, et mitte ainult pakkumise, vaid ka ühenduse eelarvevahendite kontsentratsioon on erinevates liikmesriikides ja tootjaorganisatsioonides märgatavalt erinev ja et 5% liikmesriikidest ja tootjaorganisatsioonidest kasutavad 50% vahenditest, mistõttu on vaja võtta meetmeid olukorra tasakaalustamiseks ja liikmesriikide iseärasuste arvessevõtmiseks;
- D. arvestades, et erilist tähelepanu tuleb pöörata olukorrale uutes liikmesriikides, kus pakkumise kontsentratsioon ei ole kaugeltki piisav;
- E. arvestades, et kümne uue liikmesriigi ühinemine ELiga on muutnud senist puu- ja köögiviljakasvatuse olukorda, tehes 25 liikmesriigiga EList suurtootja paljude värskete ja töödeldud puu- ja köögiviljade puhul, nt hapukirsid, sõstrad, maasikad, karusmarjad ja õunamahl;
- F. arvestades, et erinevalt suurest hulgast EÜ-15s kasvatatavatest puu- ja köögiviljadest ei hõlma nimetatud puu- ja köögivilju mingid toetuskavad; arvestades, et neil on oluline roll kümne uue liikmesriigi majanduses ja sotsiaalsfääris; arvestades, et konkurents kolmandate riikide sarnaste toodetega on tihe;
- G. arvestades, et ühenduse puu- ja köögiviljasektori jaoks ettenähtud eelarves on aasta lõikes assigneeringuid pidevalt ja olulisel määral kasutamata jäetud ning tekkinud varu võimaldab suurendada tootjaorganisatsioonide rahastamist, eriti neis piirkondades, kus tootjaorganisatsioonide areng on olnud tagasihoidlik, pidades sealjuures silmas asjaolu, et viimastel aastatel on kasutamata jäänud kuni 25% kõnealuse sektori jaoks ettenähtud üldsummast;
- H. arvestades, et puu- ja köögiviljasektorit iseloomustab turu ebastabiilsus ning järsu hinnalanguse korral pole turult kõrvaldamise praegune süsteem ebapiisavate hüvitiste, liigse bürokraatia, nõrkade tootjaorganisatsioonide, tootmisvõimsuse puuduliku tundmise (mis teeb võimatuks nõuetekohase turukorralduse), kolmandate riikide impordi ning turult kõrvaldatud toodete sobivate turustamisvõimaluste puudumise tõttu talupidajate sissetulekute tagamiseks piisavalt tõhus;
- I. arvestades, et puu- ja köögiviljasektoris tuleks luua uus kriisiohjamissüsteem, mis võimaldaks senisest tõhusamalt tulla toime hinnalangustega ja julgustaks talupidajaid osalema tootjaorganisatsioonides;
- J. arvestades, et töödeldud puu- ja köögivilja sektori toetuskaval on olnud oluline roll pakkumise kontsentreerimisel ja see võimaldanud arendada Euroopa Liidus vastavat tööstusharu, mis tekitab uusi töökohti ja areneb pidevalt;

- K. arvestades, et töödeldud puu- ja köögiviljaturu ühise korralduse raames senini ettenähtud toetuskavad ei võta arvesse paljusid liike, mis on olulised uutele liikmesriikidele;
- L. arvestades, et vaja oleks luua toetuskavad ka sellistele liikidele nagu hapukirsid, sõstrad, maasikad ja õunad (mahlatootmiseks), kuivõrd neil on suur majanduslik ja sotsiaalne tähtsus ning need on tervisele kasulikud;
- M. arvestades, et olemasolevatesse toetuskavadesse tuleks siiski teha teatavaid parandusi, eriti töödeldud tomatite tootmise suhtes, kuna nimetatud sektori puhul ei võta tasakaalustusmehhanismid arvesse nõudluse suurenemisest tulenevat laienemisevajadust, ning toote eriomaduste tõttu võrreldes teiste toodetega, mille suhtes töödeldud köögiviljade toetuskava rakendatakse (tegemist on ainsa üheaastase põllukultuuriga, mida kasvatakse valdavalt tööstuse tarbeks), on kogu sektor teravas kriisis, mis seab ohtu nimetatud põllukultuuri tuleviku teatud liikmesriikides;
- N. arvestades, et rohkeid võimalusi pakub uut tüüpi kvaliteetsete pastöriseeritud tsitrusviljamahlade tootmine, mis muudaks ühenduse turul pakutavate toodete valiku täiuslikumaks ja mitmekesisemaks, aidates samal ajal kaasa uute töökohtade loomisele;
- O. arvestades, et vajalik on tõhustada kampaaniaid puu- ja köögiviljade toetuseks, kuivõrd viimaste kasulikkust tervisele tõendavad mitmed teaduslikud uuringud ning Maailma Tervishoiuorganisatsiooni 2004. aasta mais vastuvõetud toitumise, kehalise tegevuse ja tervishoiu ülemaailmse strateegia soovitusel;
- P. arvestades, et on vaja astuda läbimõeldud samme põllumajandustoodete kaitsmiseks kolmandate riikide impordi ühe kasvava surve eest, mis mõningal juhul võib viia tootmise kadumiseni ühenduses, ning et rikkumiste vältimiseks tuleks lihtsustada tolliprotseduuri;
- Q. arvestades, et puu- ja köögiviljasektori ees seisavad peatselt uued väljakutsed, mis sõltuvad eelkõige Maailma Kaubandusorganisatsioonis peetavate kõneluste tulemustest;
- R. arvestades, et puu- ja köögiviljatootjatel on piiratud juurdepääs maaelu arengu fondidele ja Euroopa Põllumajandusfondi Maaelu Arendamiseks asutamise väljapakutud tingimustel raskendaks seda olukorda;
- S. arvestades vajadust vähendada turumoonutuste ohtu puu- ja köögiviljasektoris pärast 2003. aasta septembris läbiviidud ühise põllumajanduspoliitika reformi, pidades silmas asjaolu, et teiste põllukultuuride tootjad, kes saavad ühtse otsemakse kava raames toetusi, võivad massiliselt siirduda nimetatud sektorisse;
- T. arvestades, et nimetatud sektoris on mitmeid struktuurilisi ja toimimisalaseid puudujääke, millele tuleks tähelepanu pöörata ja mis tuleks mõne järgmise ühise turukorralduse reformiga kõrvalda, nt:
- puu- ja köögiviljasektori tootjaorganisatsioonide liikmete vähesus;
 - puu- ja köögiviljasektori tootjaorganisatsioonide suhteline väiksus;

- ülemäärane ja keerukas bürokraatia, mis takistab rakenduskavade nõuetekohast läbiviimist;
- rakenduskavade puudulik kasutamine turustamise ja kestva müügiedenduse juures;
- kvaliteeditõendiga toodangu vähene osakaal,

Tootjaorganisatsioonid

1. nõuab tungivalt, et komisjon esitaks 2005. aasta juuliks ettepaneku tugevdada tootjaorganisatsioonide rolli turgude juhtimisel ning näidata liikmesriikide suhtes tunnustamis- ja toimumistingimuste osas üles suuremat paindlikkust ja subsidiaarsust; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kõrvaldama mitmetes liikmesriikides väärtõlgenduse tulemusel kehtestatud nõuet, et tootjaorganisatsiooni liikmeks olemise minimaalne periood on kolm aastat;
2. nõuab muul viisil kui vastava tootjaorganisatsiooni kaudu turustatud toodete teatamiskohustuse suhtes tehtavate erandite laiendamist ja paindlikumaks muutmist;
3. arvab, et praegune ühenduse toetuse ülemmäär rakendusfondidesse tuleks üldjoontes säilitada, kuid erinevate organisatsioonide piiriüleste partnerlussuhete, ühinemiste, ühenduste ja koostöö puhul tuleks seda tõsta 4,1%-lt 6%-le, kuna praegune piirmäär ei ole vastavuses piirülestele partnerlussuhetele kohaldatava kaasrahastamise kindlaksmääratud protsendiga ja vajadusega edendada ühinemisi, ühendusi ja koostööd;
4. peab eriti väikeste põllumajandusettevõtjate sissetulekute suurendamiseks vajalikuks, et ka need ettevõtjad, kes turustavad vahetult lõpptarbijale rohkem kui 20% või 25% toodangust, võiksid olla tunnustatud tootjaorganisatsiooni liikmeks; ei pea seetõttu otseturustuse osakaalu piiramist otstarbekaks;
5. peab vajalikuks suurendada ühenduse kaasrahastamise määra 60%-ni tootjaorganisatsioonide vaheliste ühenduste, koostöö ja nende ühinemiste korral, kui on arvesse võetud müügimahtude miinimumkriteeriumeid ning lähteolukorraga võrreldes tekib lisaväärtus pakkumise kontsentreerumise näol, võttes arvesse organisatsiooni liikmete arvu;
6. toetab ühenduse osalemise ülempiiri tõstmist rakendusfondides uute organisatsioonide puhul, juhul kui viimased vastavad rangetele tunnustamiskriteeriumitele, andes neile vähemalt viieks aastaks teatud soodustuse, mida saab varieerida vastavalt liikmete arvule ja turustatud toodangu hulgale;
7. peab tootjaorganisatsioonide asutamise edendamiseks vähete organisatsioonidega piirkondades vajalikuks riikliku abi hüvitamist, juhul kui organisatsioone luuakse piirkondades, kus olemasolevad tootjaühendused turustavad alla 15 % puu- ja köögiviljatoodangust ja kus puu- ja köögiviljatoodangu osakaal on vähemalt 15 % kohalikust põllumajandustoodangust;
8. nõuab sellega seoses, et uus rakendusfondide kord näeks ette võimaluse kasutada ühel

aastal kasutamata jäänud ühenduse eelarvevahendeid järgmisel aastal; arwab, et igal juhul tuleb tagada ühise turukorralduse reformi (eelneva tunnustamise nõude tühistamine, turult kõrvaldamine, tagasimaksud jne)tulemusel kasutamata jäänud assigneeringute tagasisuunamine kõnealusele sektorile;

9. on seisukohal, et uutele liikmesriikidele tuleks üleminekuperioodiks anda suuremat toetust ülalnimetatud tootjaühenduste loomiseks ja juhtimiseks (rakendada tootjaühenduse tegevuse esimesel viiel aastal toetusmäärasid 10%, 10%, 8%, 6% ja 4% praegu kohaldatavate toetusmäärade 5%, 5%, 4%, 3% ja 2% asemel, jättes samas praegused toetuste ülemmäärad endiseks, vastavalt 100 000, 100 000, 80 000, 60 000 ja 40 000 eurot);
10. on seisukohal, et teatud tootjaorganisatsioonide tunnustamisega seotud menetluste paindlikumaks muutmiseks tuleb laiendada olemasolevaid tootekategooriaid ja võimaldada tootjaorganisatsioonide tunnustamist kahes täiendavas kategoorias:
 - töödeldavad puuviljad;
 - töödeldavad köögiviljad;
11. teeb ettepaneku anda uute liikmesriikide tootjaorganisatsioonidele, juhul kui need vastavad rangetele tunnustamiskriteeriumitele, teatud soodustus, mida saab varieerida vastavalt liikmete arvule ja turustatud toodangu hulgale, ja muuta uutes liikmesriikides teatud üleminekuperioodiks nimetatud kriteeriume lõdvemaks viieteistkümnes "vanas" liikmesriigis kohaldatavatest kriteeriumitest;
12. peab vajalikuks õiguskindluse tagamist tootjaorganisatsioonidele ja kontrollimise lihtsustamist ühtsete kriteeriumite kehtestamise abil rakenduskavas määratud riiklikele ja ühendusetasandi kontrollimisasutustele; on arvamusel, et tootjaorganisatsioonidele õiguskindluse tagamiseks peab komisjon määrama kindlaks mehhanismid, mille põhjal oleks viimastel võimalik tagada enda ja rakenduskavade eesmärkide täitmiseks vajalike inim- ja tehniliste ressursside olemasolu;
13. on seisukohal, et korda, mille alusel tootjaorganisatsiooni liikmed saavad teha makseid rakendusfondidesse, tuleb muuta paindlikumaks, ning et uued õigusaktid peaksid ka tootjaorganisatsioonil endal võimaldama sissemaksete tegemist rakendusfondi; rõhutab samuti, et suurem paindlikkus nõuab rahastatavate algatuste positiivse nimekirja läbivaatamist, et kohandada rakenduskavad vastavamaks tootjaorganisatsioonide vajadustele ning anda tootjaühendustele suurem autonoomsus nimetatud algatuste läbiviimiseks;
14. kutsub üles julgustama puu- ja köögiviljasektori tootjaorganisatsioonide tegema rakenduskavade raames kvaliteedi tõendamist ja toiduohutuse tagamist käsitlevaid ning keskkonnavalaseid algatusi;
15. on seisukohal, et tootjaorganisatsioonidele ja nende liikmetele tuleks võimaldada tulevikus täielik juurdepääs regionaalarengu fondidele, kuna rakendusfondid pole piisavad suurteks infrastruktuuriinvesteeringuteks;
16. peab vajalikuks kontrollitud ja integreeritud maaviljeluse suhtes ühtsete direktiivide

rakendamist Euroopa Liidus;

17. nõuab muul viisil kui vastava tootjaorganisatsiooni kaudu turustatud toodete teatamiskohustuse suhtes tehtavate erandite laiendamist ja paindlikumaks muutmist; nõuab otse tarbijale müüdavate toodete piirmäärade paindlikumaks muutmist ja vastava protsendi kehtestamist kooskõlas tootjaorganisatsiooniga igal üksikul juhul eraldi;
18. nõuab normide kehtestamist järgmiste toodete turustamiseks: spargelkapsas, hiina kapsas, potimaitsetaimed, talisibul, petersell, punasigur, rabarber, naeris, murulauk, kaalikas; nõuab turukorralduse rakendusala laiendamist suhkrumaisile ja muutmist viisil, et see hõlmaks kõiki värskaid potimaitsetaimi, eelkõige basiilikut;

Kriisiohjamine

19. nõuab tõhusa süsteemi loomist kriisiolukordadega toimetulemiseks, et hoida ära tootmise lõpetamist kõnealuses sektoris järsu hinnalanguse korral, arvestades sealjuures, et selline hinnalangus ei mõjuta tavaliselt tarbijahindasid; kõnealune süsteem peaks võimaldama tootjaorganisatsioonidel osaleda aktiivselt oma toodete turustamisel; siiski tuleks kriisiohjamissüsteemid ette näha nii horisontaalmeetmete puhul kui ka puu- ja köögiviljaturu korralduses;
20. palub komisjonil põhjalikult uurida erinevaid kriisiohjamissüsteeme, mida saab rakendada puu- ja köögiviljasektoris, ning kutsub üles looma puu- ja köögiviljade tootmise prognoosimiseks ühenduse tasandil ja riikides turujärelevalve keskusi, et tuvastada võimalikke kriisiolukordi ja nendele seeläbi kiiremini reageerida;
21. toetab komisjoni hiljutises dokumendis kriisiohjamise kohta põllumajanduses leiduvat mõtet panna suuremat rõhku vertikaalsetele organisatsioonidele, nagu näiteks sektoriorganisatsioonid; rõhutab üldisemas plaanis sektoriorganisatsioonide rolli turu reguleerimises ja läbipaistvuses.
22. nõuab praeguse turult kõrvaldamise süsteemi täiendamist teatava kindlustusfondiga, mida haldaksid tootjaorganisatsioonid ning rahastaksid Euroopa Liit, liikmesriigid ja talupidajad; kõnealust fondi tuleks kasutada kriiside puhul turult kõrvaldatud toodete eest hüvitise maksmiseks tootjale, tootmise vähendamise eest tasumiseks ning talupidajatele vabatahtliku tulu ja halva ilma kindlustuskeemi rajamiseks, arvestades vastava teostatavusuuringu tulemusi; tootjaorganisatsioonidesse mittekuuluvad tootjad saaksid kõnealuses kindlustusfondis osaleda, kuid kriiside korral saaksid nad väiksemaid hüvitisi ning seda eeldusel, et üksiktootja osaleb tootjaorganisatsioonide poolt vastu võetud kriisiohjamismeetmetes ja järgib vastavaid eeskirju; kõnealust fondi tuleks rahastada rakendusfondist eraldi ning selle skeemi alusel rahastamiseks peaks sobilik olema kollektiivkindlustus;
23. peab uue kriisiohjamissüsteemi raames vajalikuks suurendada toetusi, kui turult kõrvaldatud tooted jagatakse tasuta hoolekandeesutustele, kuna praegused toetused ei hüvita kõrgeid transpordi- ja pakendamiskulusid, või kui neid kasutatakse puu- ja köögiviljade tarbimise edendamiseks koolides tehtavate kampaaniate raames;

Struktuuriprobleemid

24. nõuab raamprojekti loomist puuviljaistanduste maharaiumiseks (peamiselt vanaaegsete õuna- ja hapukirsisortide osas), et vältida ühenduses suuremaid struktuurikriise; on veendunud, et nimetatud meede on sektori tõhusaks toimimiseks hädavajalik;

Töödeldud puu- ja juurviljasektori toetuskava

25. peab vajalikuks töödeldud tomatite tootmiskünniste tõstmist, vastavalt 1996. ja 2000. aastal heakskiidetud reformidele, võttes arvesse, et olemasolevad künnised ei võimalda rahuldada kasvavat nõudlust ega seista vastu kolmandate riikide konkurentidele;
26. võtab seisukoha, et tootmismahude vastavusse viimiseks turutingimustega tuleb marja- (hapukirsid, sõstrad, vaarikad, maasikad ja karusmarjad) ja õunatootmisele luua vastavad toetuskavad; märgib, et uutes liikmesriikides on kõnealused tooted nii majanduslikult kui sotsiaalselt strateegilise tähtsusega;
27. on seisukohal, et seoses tootjaorganisatsioonidesse mittekuuluvatele talupidajatele loodava võimalusega tarnida oma toodangut tsitrusviljatööstusele tuleks tõsta töödeldavate tsitrusviljade tootmiskünniseid;
28. pooldab võimaluse andmist liikmesriikidele, kes seda vajalikuks peavad, töödeldud tomatite tootmiskünniste kehtestamiseks piirkondlikul alusel;
29. arvab, et virsiku- ja pirnisektoris peaks muutma toetused karistatavaks vaid siis, kui mõlema toote tootmiskünniste summa on ületatud; see hoiaks ära talupidajate kahjud ilma ühenduse eelarvevahendeid suurendamata;
30. arvab, et oleks vaja paremini kasutada töödeldavate tsitrusviljade tootmiskünniseid, muutes need toodete vahel ülekantavaks, kui mõnda künnistest ei kasutata täielikult;
31. arvab, et tsitrusviljade tootmiskünniste ületamise korral peaks abi muutma karistatavaks vaid siis, kui kõikide erinevate tsitruseliikide ühenduse tasandi tootmiskünniste summa on ületatud, et hoida niipalju kui võimalik ära tootjate sissetulekut vähendavaid trahve, säilitades samal ajal eelarvelise neutraalsuse;
32. märgib, et töödeldavate tomatite puhul teise võimalusena arutluse all olevad lahtiseotud toetused kutsuks esile talupidajate massilise siirdumise nimetatud sektorisse ja teiste, 2003. aasta septembri ühise põllumajanduspoliitika reformist mõjutatud põllukultuuride viljelemise lõpetamise; samuti muudaks see keeruliseks tootjaorganisatsioonide ja tööstuse vahelised suhted;
33. kinnitab, et Maailma Kaubandusorganisatsioonis peetavatest kõnelustest ei tulene mingil viisil sundust kasutada töödeldud toodete puhul lahtiseotud toetusi, kuna mitmepoolsete kokkulepete raames kehtestatud eeskirjad ei keela tootmisega seotud põllumajandustoetuste säilitamist;
34. pooldab tootmiskünniste suurendamist klementiinide ja marjade puhul, et võtta arvesse värskete toodete tootmise ja tarbimise trendi, kuna nimetatud meede on kõige odavam ja

kõige keskkonnasõbralikum, võimaldades samas turule viia uue kõrgema kvaliteediga toote – klementiinimahla – ja aidates sel viisil suurendada ühenduse tsitrusmahlade tarbimist ning arendada välja liidus puuduv kvaliteetsööda ja lõhnaainete tootmine;

35. arvab, et tuleb säilitada toetuse maksmine puu- ja köögiviljasektori tootjaorganisatsioonidele vastavalt töötlemiseks tarnitud kogustele ja soovitab seepärast sõlmida lepingud töötleva tööstuse ja tootjate vahel enne saagikoristust;

Puu- ja köögivilja müügi edendamine

36. avaldab kahetsust puu- ja köögiviljade üldise müügi edendamise tagasihoidliku rahastamise ja selle üle, et ühendusel puuduvad strateegia ja teadusuuringud tarbimise elavdamiseks, hoolimata Euroopa Liidu üha suurenevast murest tagada elanikkonna tasakaalustatud toitumine ja toiduohutus;
37. kutsub kooskõlas määrustega, mis on suunatud ühenduse põllumajandustoodete edendamisele nii ELis kui väljaspool seda, looma vastavat eelarvepunkti, summas 15 miljonit eurot igal aastal, mille abil suurendada puu- ja köögiviljade tarbimist, ning läbiviidud üldiste müügi edenduskampaaniate raames kasutuselevõetud vahenditest lähtuvalt kõnealust eelarvepunkti perioodiliselt üle vaatama, kusjuures nimetatud kampaaniad peavad rõhutama "ELi päritolu" ning pidama lisaks kvantiteedile silmas ka kvaliteeti;
38. tuletab meelde, et nõukogu võttis 14. detsembri 2001. aasta nõupidamisel vastu resolutsiooni, milles osutatakse, et puu- ja köögiviljade tarbimine annab tõhusa panuse tervishoidu, nagu seda näitas komisjoni tervishoiu- ja tarbijakaitse peadirektoraat ühes 2002. aasta dokumendis; lisab, et seda seisukohta on ametlikult toetatud Maailma Tervishoiuorganisatsiooni ülemaailmses tervisliku toitumise kavas; teeb sellega seoses ettepaneku, et üldisi kampaaniaid ELis toodetud puu- ja köögiviljade tarbimise edendamiseks (nt. kooliprojektid) rahastaks komisjoni tervishoiu- ja tarbijakaitse peadirektoraat, arvestades, et puu- ja köögiviljade tarbimise vähenemine on tervishoiu seisukohast murettekitav; kutsub lisaks sellele võtma kasutusele konkreetset müügi edenduse mehhanismi, mida saaks kasutada selliste toodete tarbimise edendamiseks, mille puhul võib ülemäärane tootmine viia kriisiolukorrani; samuti kutsub reklaamikampaaniate käigus arvesse võtma uusimaid toitumiseaduslikke järeldusi ning reklaamima vastavalt sellele eelkõige töötlemata või vähesel määral töödeldud puu- ja juurviljade tarbimist, tõstes eriti esile mahepõllumajanduslikult kasvatatud tooteid ning piirkondlikke ja kohalikke puu- ja köögiviljasorte, et suurendada bioloogilist mitmekesisust;

Ühenduse toodete eelistamine ja konkurents kolmandate riikide impordiga

39. nõuab tungivalt, et lihtsustataks keerulist tollivormistussüsteemi, mida rakendatakse kolmandate riikide importkaubale, mille suhtes määratakse kindlaks hind piiril, kuna praegune olukord, kus ettevõtjad saavad valida kolme erineva eritollimaksude arvutamise meetodi vahel, soodustab rikkumisi;
40. palub komisjonil kaaluda eriabi kehtestamist toodetele, mis on kolmandatest riikidest pärit impordi tõttu kriitilises turuolukorras, nagu näiteks marjad, küüslauk ja

kultuurseened ning hapukirsid, maguskirsid, õunamahl, töödeldud aprikoosid, spargel, tomatid, tsitrusviljade lõigud ja mahlad ning muud puu- ja köögiviljad, mis võivad kriitilisse turuolukorda sattuda;

41. palub komisjonil uurida uusi kolmandate riikidega sõlmitud lepinguid, et hinnata nende mõju Euroopa puu- ja köögiviljasektorile;
42. kuna äärepoolseimaid piirkondi mõjutab eelkõige geograafiliselt lähedaste kolmandate riikide toodete hõlbustamine juurdepääs nende turule, nõuab, et puu- ja köögiviljasektori tootjaorganisatsioonide turustatud toodangu väärtuse – mille alusel arvestatakse maksimaalset finantsabi rakendusfondidele – arvestamisel tarneklausli “vabastatud sihtkohas” arvesse võtmist, nii et selles sisalduks transpordikulu ühenduse turgudele jõudmiseks;
43. kutsub komisjoni üles edendama ja hõlbustama teabevahetust ja koordineerimist kolmandate riikide tootjatega, kes tegutsevad ühenduse tootjatega samadel turgudel, et hoida ära sihtkoha turu hooajaline küllastumine;
44. palub komisjonil ja liikmesriikidel analüüsida võimalust määrata ametisse Euroopa inspektorid toodete kontrollimiseks päritoluriigis;
45. kutsub Euroopa Liitu üles kahepoolsete kaubanduskokkulepete raames lähtuma turgude avamisel põllumajandustoodetele vastastikkuse põhimõttest, kaasa arvatud fütosanitaarsetes aspektides;
46. juhhib komisjoni tähelepanu asjaolule, et kolmandatest riikidest imporditud tooted ei vasta alati sellisele ohutus- ja kvaliteeditasemele, millega Euroopa tarbija on harjunud, ning seetõttu on vaja rakendada nõuetekohaseid kontrollimehhanisme, et tagada kolmandate riikide toodete vastamine Euroopa Liidu toodetega samadele ohutus- ja kvaliteedinõuetele ja et nende tootmisel on järgitud teisi aluspõhimõtteid, nagu näiteks õiglased tööhõive tingimused;

Ühenduse toodete au sisse tõstmine

47. avaldab toetust sellise märgistamissüsteemi kasutuselevõtmiseks, kus on näidatud töödeldud toodetes kasutatud põllumajandustoodete päritoluriik, suurendades sel viisil ühenduse toodete lisaväärtust võrreldes kolmandate riikide impordiga ja tagades ühtlasi piisaval tasemel toiduohutuse ja kvaliteedi, mida kolmandate riikide importkaubal ei ole võimalik tagada;
48. peab hädavajalikuks liikide bioloogilise mitmekesisuse ja kulinaarse pärandi säilitamist ning tarbija selget teavitamist, tagades liigiomaduste tõlevastavuse nende puu- ja köögiviljade puhul, mille kohta Ühendatud Rahvaste Organisatsiooni majanduskomisjoni poolt tunnustatud normid ega Rahvusvahelise uute taimesortide kaitse liidu (UPOV) poolt tunnustatud ja kirjeldatud põhimõtted veel ei kehti; nõuab sellest tulenevalt ühenduse eeskirjade vastavat kohandamist;
49. palub komisjonil võtta rahvusvahelistes organisatsioonides peetavate läbirääkimiste käigus arvesse asjaolu, et laienemise tagajärjel on marjasektor muutunud liidu jaoks

äärmiselt tundlikuks küsimuseks, ja tagada kaitsemeetmete kehtestamine kolmandate riikide puu- ja köögiviljade ülemäärase impordi vastu;

50. on seisukohal, et kuivõrd integreeritud tootmist tuleb pidada keskkonda ja kvaliteeti austavaks tootmissüsteemiks, tuleks ühenduse lisaväärtust tugevdada integreeritud põllumajandussüsteemi kohaselt toodetud puu- ja köögiviljade jaoks eristava märgistuse loomise abil; kutsub seetõttu üles eelnevalt kehtestama ühenduse toodete kvaliteeditõendite süsteemi loomiseks integreeritud tootmist käsitlevad ühtlustatud eeskirjad;

Ühise põllumajanduspoliitika vahereformi ja tulevase maaelu arengu määruse mõju

51. kutsub üles rakendama vajalikke meetmeid, et tagada puu- ja köögiviljade kasvatamise keelust kinnipidamine lahtiseotud toetuste kõlbulikel põllumajandusmaadel; arvab, et vastasel korral põhjustaks ühise põllumajanduspoliitika 2003. aasta septembri reform ebaausat konkurentsi ja diskrimineerimist ühtse otsemaksete kava raames toetusi saavate põllumajandustootjate ja traditsiooniliste puu- ja köögiviljatootjate (kes seda toetust ei saa) vahel, suurendades seeläbi veelgi tasakaalustamatust, mis on mõnedel puu- ja köögiviljaturgudel juba ilmnunud;
52. on seisukohal, et tuleks kõrvaldada maaelu arengu fondide ja rakendusfondide vaheline ebavõrdsus, kuna see seab puu- ja köögiviljasektori ebasoodsasse olukorda teiste põllumajandussektorite suhtes;
53. arvab, et tuleks kehtestada põhimõtte, et puu- ja köögiviljasektori tootjaorganisatsioonid saavad vabalt valida, kuidas investeringuid rahastada, jättes kehtima topeletrahastamise keelu riiklikest vahenditest ja nõudes nimetatud keelust kinnipidamise tõendamist;
54. on vastu komisjoni ettepanekule anda tulevase maaelu arengu poliitika rahastamiskavaga investeringu-, turustus- ja töötlemistoetusi vaid väikestele ettevõtetele ja mikroettevõtetele;

Maailma Kaubandusorganisatsioon

55. palub komisjonil kaitsta Maailma Kaubandusorganisatsioonis rahvusvahelise kaubanduse liberaliseerimiseks peetavate kõneluste käigus ühenduse toodete eelistamise põhimõtte jätkuvat rakendamist puu- ja köögiviljasektoris ning puu- ja köögiviljade klassifitseerimist "tundlikeks" toodeteks turgudele juurdepääsu käsitlevas peatükis ning tagama, et eksporditoetuste plaanipärasel järkjärgulisel kaotamisel säästetud vahendid suunataks muuhulgas ühenduse turu tasakaalustamise meetmete jaoks, kuivõrd ühenduse turgu ohustab senisest tihedam konkurents kolmandate riikide sarnaste toodetega;
56. kinnitab, et samuti tuleks turgude avamisel tagada vastastikkuse põhimõtte järgimine nii kvantitatiivselt kui ka kvalitatiivselt ja tõhustada seetõttu kaubanduslike soodustuste mõju kontrolli ja seiret nii soodustusi kasutavate riikide (kokkulepete aluseks oleva "lähenemiseesmärgi" ellurakendamise suhtes) kui tootjaliikmesriikide puhul;
57. nõuab, et turgude avamise suhtes peetavatel läbirääkimistel võetaks eriti arvesse pastöriseeritud tsitrusmahlade sektori rasket olukorda kolmandate riikide impordi tõttu;

58. rõhutab kooskõlas arenguabiorganisatsioonide seisukohaga, et on vaja hoolitseda selle eest, et puu- ja köögiviljaturu avamine ei nõrgestaks arengumaade põllumajandusmudeleid;

Puu- ja köögiviljasektorile eraldatud eelarvevahendite täielik kasutamine

59. nõuab, et oleks tagatud ühenduse puu- ja köögiviljasektorile ettenähtud eelarvevahendite täielik kasutamine ning et reformi tulemusena kasutamata jäänud vahendid suunataks tagasi nimetatud sektorile, et kasutada optimaalselt tootjate jaoks ettenähtud erinevaid toetusmeetmeid;

o o o

60. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

EXPOSÉ DES MOTIFS

Introduction

L'audition publique organisée au Parlement européen, le 2 février 2005, et les conclusions adoptées le 22 novembre 2004 par la présidence néerlandaise de l'UE ont montré qu'une majorité de gouvernements et avec eux le secteur communautaire ne remettent pas en cause les fondements de la réforme de 1996. Bien que cette réforme, qui démantelait pratiquement - et pour la première fois dans une OCM - les mécanismes de gestion du marché et obligeait dans le même temps les producteurs à un effort de cofinancement sans précédent, ait éveillé certaines susceptibilités, le secteur européen des fruits et légumes est partisan de maintenir, en l'améliorant ponctuellement, le schéma existant.

Néanmoins, le système mis en place en 1996, axé sur les fonds opérationnels - destinés à améliorer les infrastructures, à encourager la qualité et à favoriser le respect de l'environnement - présente certaines faiblesses qui n'ont pas permis au secteur de développer suffisamment sa compétitivité face aux pressions de la distribution commerciale et à la perméabilité grandissante des frontières communautaires. L'Union européenne a perdu en outre l'occasion de renforcer les mécanismes des OCM des fruits et légumes frais et transformés au moment de la négociation de la "mini-réforme" adoptée en 2000.

Il convient de s'interroger sur les raisons pour lesquelles nombre d'agriculteurs ne sont pas convaincus par les avantages du régime en vigueur. Compte non tenu de ceux qui ne sont pas spécialisés dans les fruits et légumes et qui par conséquent ne voient aucun avantage à s'associer à une organisation, trop d'agriculteurs centrés sur cette activité, préfèrent se tenir à l'écart des organisations de producteurs et de la discipline et des coûts que suppose l'adhésion à celles-ci. Le faible niveau d'affiliation à ces organisations s'explique principalement par la bureaucratisation excessive du système et une lourde participation pour les agriculteurs.

Il convient de rappeler que le secteur des fruits et légumes continue à faire l'objet d'un traitement financier discriminatoire par rapport aux autres secteurs agricoles européens: en effet, alors qu'il représente près de 17 % de la production agricole finale, même après l'élargissement de l'UE aux nouveaux États membres, il ne reçoit que 4 % du budget communautaire. Et ce malgré la place que tiennent les fruits et légumes dans le régime alimentaire de la population, ce qui aurait dû être pris en compte au moment d'évaluer le rapport coût-bénéfice des crédits alloués au secteur. Les producteurs européens sont en outre soumis à une pression croissante pour diminuer l'usage des produits chimiques et garantir au consommateur des normes élevées de sécurité alimentaire, autant d'arguments pour garantir la survie de ce secteur en renforçant les mécanismes existants et en insistant sur la valeur ajoutée des productions européennes face aux importations en provenance de pays tiers.

Dans son analyse de la situation du secteur des fruits et légumes dans l'UE (SEC(2004)1120), la Commission reconnaît que le budget communautaire consacré au secteur des fruits et légumes est sous-utilisé. Elle avance quelques explications: tout d'abord, le fait que la concentration de l'offre entre les mains d'organisations de producteurs ne concerne que 40 % de la production et en deuxième lieu le rôle que joue le cofinancement des fonds opérationnels en tant que stabilisateur budgétaire.

De l'avis de votre rapporteur, les raisons du manque d'efficacité du régime mis en place en 1996 sont à rechercher dans les faiblesses du système: excès de bureaucratie, insécurité juridique des organisations de producteurs et pingrerie communautaire au moment d'encourager la concentration de l'offre. D'où une mauvaise utilisation des rares crédits alloués au secteur (avec un taux de sous-utilisation qui frôle le quart du budget total), à quoi s'ajoute l'absence d'un système rapide de gestion des crises, qui met en péril la rentabilité du secteur.

La prochaine réforme du secteur des fruits et légumes doit apporter une réponse à ces préoccupations et tenir compte en outre de la situation nouvelle créée après l'élargissement de l'UE. En effet, un nouveau défi s'impose désormais à l'Union: résoudre le problème majeur que connaît le secteur des fruits et légumes dans les nouveaux États membres, à savoir, au-delà des arguties sur les importations croissantes de fruits rouges, une concentration de l'offre insignifiante.

Amélioration du fonctionnement des organisations de producteurs et de la concentration de l'offre

Pour améliorer l'efficacité du régime communautaire, il faut en premier lieu développer les mesures incitatives visant à favoriser la concentration de l'offre, en élargissant l'assise des organisations de producteurs et en promouvant les associations, collaborations, fusions et accords transnationaux.

Pour accroître l'attrait du régime dans les zones à faible niveau d'association, il est proposé ici également de modifier l'article 15 du règlement de base n° 2200/96 en assouplissant les conditions du remboursement des aides nationales à la constitution d'organisations de producteurs. D'autre part, les nouveaux États membres devraient bénéficier d'un traitement de faveur durant une période transitoire, de façon à leur permettre d'atteindre une bonne vitesse de croisière.

Il faut par ailleurs lever l'insécurité juridique dans laquelle se trouvent actuellement les organisations de producteurs du fait de la diversité des critères appliqués par les instances de contrôle nationales et communautaires au moment d'évaluer les programmes opérationnels. L'absence d'un cadre unifié pour l'exécution de ces contrôles (jusqu'à six au total) donne lieu à des incohérences qui obèrent le travail des organisations et entravent leur capacité à attirer de nouveaux associés.

Il serait aussi utile de réviser la liste des actions pouvant être conduites dans le cadre des programmes opérationnels, afin de l'adapter aux besoins des organisations, ainsi que d'améliorer l'autonomie des groupes dans la gestion des fonds.

Quant aux obstacles qui continuent de freiner le plein accès des producteurs de fruits et légumes aux ressources disponibles au titre du développement rural, il faudrait les faire disparaître et, avec eux, la discrimination dont pâtit le secteur face aux autres bénéficiaires de la PAC. Le soi-disant risque de double financement d'une même action avec les fonds opérationnels et avec les fonds de développement rural, qui a servi de prétexte pour légitimer cette situation, pourrait aisément être levé avec l'institution d'un contrôle administratif simple

et garanti par les États membres.

Toutefois, supprimer, sur le papier, l'incompatibilité existant entre fonds de développement rural et fonds opérationnels ne servirait pas à grand-chose si la Commission concrétisait son intention de réserver les aides à l'installation, à la commercialisation et à la transformation aux seules petites entreprises et micro-entreprises. Cette restriction proposée par elle dans le cadre du futur Fonds européen agricole pour le développement rural (FEADER) fait peu de cas du rôle dominant que joue l'entreprise de moyenne dimension dans le tissu industriel d'une grande majorité des États membres.

Introduction d'un nouveau système de gestion des crises

Le régime des retraits, actuellement en vigueur, s'avère totalement inadapté pour faire face aux crises du secteur européen des fruits et légumes en raison des obstacles administratifs pour procéder aux retraits et de la faible rémunération de ceux-ci. La preuve en est que bien souvent les dépenses au titre des retraits n'ont même pas épuisé le quart du budget inscrit sur cette ligne budgétaire, soit environ 30 millions d'euros. Depuis la réforme de 1996, le régime de soutien au secteur ne comporte pas, dans la pratique, de véritable système de gestion du marché, d'où les situations de plus en plus insoutenables que connaissent beaucoup de productions.

Il faudrait que la Commission étudie en profondeur toutes les options envisageables pour introduire un régime de gestion des crises efficace, qui garantisse la survie des productions communautaires. La constitution d'une "caisse de sécurité" pourrait être une solution: gérée par les organisations de producteurs et financée à l'aide de fonds publics et privés, elle servirait à verser les indemnités de retrait au moment des crises. Cette caisse pourrait être destinée également à financer les réductions de production et, éventuellement, sous réserve de la réalisation d'une étude de viabilité, la mise en place d'un régime d'assurance, qui garantirait les revenus des producteurs. Les agriculteurs individuels auraient la possibilité de participer à cette caisse mais ne bénéficieraient pas du même niveau de rémunération.

S'agissant de la finalité des retraits, le système de gestion des crises devrait privilégier l'aide pour la distribution de produits à des fins de bienfaisance, en en augmentant le montant car actuellement elle ne compense pas les coûts de transport et de conditionnement, et il devrait aussi encourager la distribution gratuite de fruits et de légumes dans les écoles.

Il faudrait enfin créer des observatoires des marchés aux niveaux communautaire et national afin d'améliorer la capacité d'anticipation des crises.

Maintien du régime d'aide en faveur des produits transformés

Le régime d'aide aux produits transformés a permis de développer une industrie communautaire en expansion, mais dans certains cas les seuils institués ne correspondent plus à l'évolution de la demande, surtout dans le cas de la tomate transformée; il serait donc nécessaire de réviser les stabilisateurs existants.

Ces dernières années, l'industrie de la tomate transformée a enregistré une progression fulgurante, qui pourrait donner lieu sous peu à des pénalisations supérieures à 50 %. D'où la nécessité d'assouplir le système en relevant les seuils, de façon à empêcher la faillite de certaines industries et à pouvoir faire face à la concurrence croissante des importations de Chine.

L'autre option proposée pour ce secteur, à savoir la dissociation des aides, légitimerait l'utilisation de la tomate transformée comme "refuge" pour les agriculteurs opérant sur d'autres cultures et victimes de la réforme de la PAC de septembre 2003, ce qui ne faciliterait pas les relations des organisations de producteurs avec l'industrie. Une dissociation des aides en faveur de la tomate pourrait en outre atteindre par contagion, dans le cadre des négociations, le reste des secteurs des produits transformés et, partant, provoquer de graves problèmes dans le secteur des agrumes étant donné que les crédits destinés actuellement à leur transformation ne seraient pas suffisants pour octroyer des paiements directs adéquats à tous les producteurs communautaires. Il faudrait par suite répartir sur la totalité de la production d'agrumes des aides qui aujourd'hui concernent seulement 20 % de la récolte (pourcentage de fruits frais destinés chaque année à la transformation).

La dissociation des aides en faveur des produits transformés ne se justifie pas non plus dans le cadre des négociations au sein de l'Organisation mondiale du commerce car les règles multilatérales n'interdisent pas de conserver une partie des aides agricoles liées à la production.

Outre le relèvement des seuils pour la tomate transformée, d'autres adaptations sont également nécessaires sur les produits transformés afin d'éviter, par exemple, que les producteurs de poires ne subissent de pénalisations gratuites. Il faudrait compenser les dépassements de ces seuils pour ce fruit par les excédents existant pour la pêche puisqu'il s'agit de produits de substitution, destinés pratiquement aux mêmes industries.

Une solution similaire pourrait être retenue pour les agrumes, de telle sorte que les pénalisations ne s'appliquent qu'en cas de dépassement du total des seuils communautaires fixés pour les différentes espèces d'agrumes.

Amélioration de la compétitivité du secteur considéré face aux importations

Le secteur européen des fruits et légumes doit faire face à une augmentation croissante des importations provenant de pays tiers, tendance appelée à aller "crescendo" après les négociations au sein de l'Organisation mondiale du commerce. Une concentration accrue de l'offre par un renforcement des instruments prévus dans le régime en vigueur devrait améliorer la position des agriculteurs et des industries européens face à ce regain de concurrence.

Il faudrait aussi en finir avec certaines des irrégularités résultant du régime douanier applicable aux importations: en effet, l'existence de trois formules distinctes pour le calcul des droits de douane, entre lesquelles les opérateurs peuvent choisir comme bon leur semble, est un encouragement à la fraude.

D'autre part, la réforme devrait aussi aborder les problèmes ponctuels résultant des importations provenant de pays tiers, afin de garantir la viabilité de certaines cultures en situation délicate, à savoir principalement des productions de fruits rouges, d'ail et de champignons.

Il faudrait aussi améliorer la valeur ajoutée des productions communautaires face aux importations de pays tiers en étendant aux fruits et légumes transformés l'obligation de mentionner l'origine sur l'étiquette dès lors que les matières premières ont été produites exclusivement dans l'Union européenne et en mettant en place un étiquetage communautaire pour les productions "intégrées", ce qui exige au préalable l'adoption d'une réglementation harmonisée en la matière.

Dans la perspective des négociations au sein de l'Organisation mondiale du commerce, la Commission devrait, enfin, négocier l'inclusion des fruits et légumes dans le groupe des produits "sensibles", puisque le secteur subit de plein fouet les importations provenant de pays tiers.

Promotion du secteur des fruits et légumes

Le 14 décembre 2001, le Conseil des ministres de la santé a arrêté une résolution mettant l'accent sur le rôle primordial que jouent les fruits et légumes dans un régime alimentaire sain. D'autre part, la Stratégie mondiale pour l'alimentation, l'exercice physique et la santé, signée par l'Organisation mondiale de la santé en mai 2004, appelle à améliorer la promotion en faveur d'une consommation accrue de ces produits.

Par conséquent, rien dans les constatations scientifiques sur les bénéfices retirés de la consommation des fruits et des légumes en matière de prévention des maladies ne justifie la faiblesse des crédits alloués par l'Union aux actions de promotion. Chaque année, il faudrait réserver une ligne spécifique pour les fruits et légumes dans le cadre des règlements communautaires de promotion interne et externe et la doter d'au moins 15 millions d'euros. Actuellement, un tiers du budget global annuel, d'environ 45 millions d'euros, qui sert à financer la promotion générique des produits agricoles de l'UE, va au secteur des fruits et légumes, qui pourrait voir sa part diminuer encore du fait de l'extension prévue de la liste des produits bénéficiaires à partir de 2005 sans accroissement de la dotation budgétaire.

Garantir que le secteur des fruits et légumes ne devienne pas un secteur "refuge" après la réforme de la PAC

Les producteurs de fruits et légumes connaissent aujourd'hui un scénario bien différent de celui qu'ils ont vécu en 1996. L'introduction du paiement unique, lors de la réforme de la PAC en septembre 2003, pourrait faire de ce secteur un "refuge" pour les agriculteurs opérant sur d'autres cultures qui sont touchés par cette réforme, ce qui aggraverait dans certains cas la précarité de certaines productions de fruits et légumes. L'Union européenne devrait garantir, par les mesures de contrôle qui s'imposent, que l'interdiction de cultiver ces produits sur les terres éligibles à des aides dissociées soit respectée dans la pratique, afin d'éviter des

concurrences déloyales et une perturbation des marchés.

D'autre part, les pays qui ont opté pour le régime de la régionalisation devraient aussi garantir le respect des contingents fixés pour la culture des fruits et des légumes.

MENETLUS

Pealkiri	Puu- ja köögiviljaturu ühise korralduse lihtsustamine		
Menetluse number	2004/2193(INI)		
Menetlusalus	art 45		
Vastutav komisjon Loa andmisest istungil teadaandmise kuupäev	AGRI 18.11.2004		
Nõuandev komisjon / Nõuandvad komisjonid istungil teada andmise kuupäev	-- --		
Arvamuse esitamisest loobumine otsuse kuupäev	--		
Tõhustatud koostöö istungil teada andmise kuupäev	--		
Raportile lisatud resolutsiooni ettepaneku(d)	-- --		
Raportöör(id) nimetamise kuupäev	María Esther Herranz García 5.10.2004		
Aseraportöör(id)	-		
Arutamine komisjonis	16.3.2005	19.4.2005	26.4.2005
Vastuvõtmise kuupäev	26.4.2005		
Lõpphääletuse tulemused	poolt:	27	
	vastu:	4	
	erapooletuid:	--	
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Filip Adwent, Peter Baco, Katerina Batzeli, Thijs Berman, Niels Busk, Luis Manuel Capoulas Santos, Joseph Daul, Albert Deß, Gintaras Didžiokas, Duarte Freitas, Jean-Claude Fruteau, Ioannis Gklavakis, Lutz Goepel, Bogdan Golik, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, María Esther Herranz García, Albert Jan Maat, Mairead McGuinness, Neil Parish, María Isabel Salinas García, Agnes Schierhuber, Willem Schuth, Czesław Adam Siekierski, Witold Tomczak, Kyösti Tapio Virrankoski, Janusz Wojciechowski.		
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Wiesław Stefan Kuc, Véronique Mathieu, Hans-Peter Mayer, Markus Pieper, Zdzisław Zbigniew Podkański		
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 178 lg 2)	Antonio Masip Hidalgo, Luis Yañez-Barnuevo García		
Esitamise kuupäev – A6	28.4.2005	A6-0121/2005	